

En fortsättning på min berättelse i tre delar om bilaffärer som inte blivit som jag tänkt mig.

2. Det var inte lätt att få provköra en Volvo C 70



Utanför en av mina grannars hus står en röd Volvo C 70 cabriolet och den har stått där hela vintern utan att någon kört den. Den har fått mig att tänka på när jag var intresserad av att köpa en Volvo C 70.

Samtidigt som Volvo presenterade den nya Volvo S 80 hade jag funderingar på att köpa endera en Volvo C 70 kupé eller en BMW 325 kupé. Volvo drog på den stora reklamkampanjen och jag blev tillsammans med en massa andra personer inbjuden att komma på specialvisning av S 80. Alla Volvos modeller skulle finnas för provkörning.

När jag infann mig på Upplands motor på utsatt tid var det först en halvtimmes presentation av företaget. Det får man väl stå ut med tänkte jag och satt lugnt kvar för sedan blir det ju provkörning av C 70 kupé.

Efter företagspresentationen delades de närvarande in i två grupper varav den ena, som jag ingick i, först skulle titta på Renault vilket jag inte alls var intresserad av. Jag fick sitta och vänta på att grupperna skulle byta plats så att jag fick komma till Volvo.

När jag äntligen efter sammanlagt en och en halv timmes väntan äntligen fick gå över till Volvosidan var det kö

för att få provköra. Till C 70 kupé var det lång kö som verkade bestå av den första gruppen som nu egentligen skulle gå över till Renault-sidan men som dröjde sig kvar. Huvuddelen verkade vara yngre personer som ville passa på att prova en lite originellare Volvo.

Eftersom kön till C 70 rörde sig långsamt ställde jag mig i kö för att få provköra den nya S 80 under tiden. När det var min tur att köra S 80 fick jag veta att provkörningarna snart skulle vara över för vi skulle äta och lyssna på underhållning så jag blev tillsagd att inte köra den upplagda provkörningsrundan utan bara ta en sväng runt kvarteret.

Att få provköra C 70 kupé fanns det inte tid till eftersom maten väntade och det var fortfarande många före mig i den kön ur den första gruppen som inte hade fått köra.

Vi fick gå in i ett tält där vi serverades en enklare måltid och blev underhållna. Från scenen lovades att de som inte fått provköra de bilar man var intresserad av skulle få göra det senare på kvällen efter att underhållningen och måltiden var slut. Klockan började bli mycket, det var mörkt ute och jag var tvungen att åka hem eftersom jag skulle iväg på en tjänsteresa tidigt på morgonen dagen därpå.

Efter en tid fick jag meddelande om att jag vunnit en tävling och skulle få låna en Volvo med full tank under en helg.

Några veckor senare hämtade jag lånebilen för att köra med den under en helg. När jag hämtade den fanns provkörningsbilarna inte kvar. De hade åkt till nästa ställe på sin turne. Det jag fick låna var en försäljarbil med reklamtext på sidorna. Eftersom min dotter och hennes man bodde i Östersund passade det bra att åka dit. Resan gick bra och bilen gick fint men den var ju inte av den modell som jag var intresserad av och dessutom hade den manuell växellåda medan jag hade tänkt köpa en automatväxlad. I Östersund stod bilen på gatan över natten och på morgonen när jag kom ut hade någon reparat hela sidan på den nya bilen med ett vasst föremål. Även om bilen inte var min så blev jag oerhört arg och besviken.

Det blev således ingen provkörning av Volvo C 70 och ingen affär. Det var ju generöst av Volvo att bjuda på allt detta men man kan ju fundera på vilken målsättning man hade med arrangemanget och om man anser sig ha uppnått målet. Det kändes tydligt att som farbror med åldern 50+ tillhörde jag inte den prioriterade målgruppen för att få provköra C 70 utan det var mera inriktat på de yngre deltagarna. Vi äldre kanske i stället tillhörde målgruppen för S 80 enligt Volvos sätt att resonera.

Jag har ännu i dag inte kört någon C 70 men jag har faktiskt under ett halvår varit delägare i en gammal Volvo 244 GLE Automat som jag körde under en månad, men det var i Australien.

Om jag hade varit bilförsäljare hade jag tagit reda på vilka som var intresserade av en viss bilmodell och som inte fått chansen att provköra och bett att få

återkomma med ett förslag på en tid för provkörning och diskussion om en eventuell affär men jag är bara amatör på bilförsäljning så det är nog inte så det fungerar.

Mina funderingar på att köpa en kupé slutade efter några år med att jag köpte en BMW kupé i stället men mer om detta i nästa berättelse.

Om jag skulle köpa en Volvo i dag så skulle jag leta efter den finaste av PV-modellerna. En PV från 1957, mörkblå med delad vindruta, V-tecken i grillen och små baklampor. (Så kallade jungfrubröst.) Numera är jag mer intresserad av veteranbilar än av nya bilar.



/Claes-Göran Barrestam